

95116988-7	21/08/2025	בשבע - מתחלף ירושלים	עמוד 42	1	25.88x14.13
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

שובה של "בעיית היהודים":

מאיר סיידלר

שובה של "בעיית היהודים"

תמיכת האירופים במאבקו של העם הפלשתיני המומצא נגד מדינת ישראל היא המשך לאנטישמיות צרת העין שלא יכלה לשאת את הצלחת היהודים והשתלבותם במדינות אירופה לפני השואה

חוזה המדינה הרצל, שבזכותו קמה מדינת ישראל, ביקש לפתור את בעיית היהודים. כן, הייתה בעיה כזאת באירופה: בעיית היהודים. הרצל התעורר אליה כאשר שם לב לכך שבתודעת עמי אירופה, בשיח שהתנהל מעל דפי העיתונות, במערכת הפוליטית ובאקדמיה - בעיית היהודים הייתה כל-נוכחת. זאת ועוד, היא הייתה חריפה ביותר דווקא במדינות שבהן היהודים ניסו בכל כוחם להיות כמו כולם, במקומות שבהם ניסו לפתור את בעייתם על ידי התבוללות תרבותית והשלט כל סממן יהודי מעליהם.

אולם כל זה הויק יותר משעזר להם. אפילו חתן פרס נובל לספרות תומס מאן, האינטלקטואל הגרמני הבולט ביותר שנלחם בנאצים ושואשתו

הייתה יהודייה, התבטא פעם שיש יותר מדי שופטים יהודים. למה זאת בעיה? הם לא שופטים משפט צדק? ובכן, לא זו הבעיה, אלא הבעיה היא שהם יהודים. יש פשוט את הבעיה הזאת, בעיית היהודים, מה לא ברור?

השופטים היהודים לא היו לבד. היו גם יותר מדי עיתונאים יהודים, יותר מדי אנשי תרבות יהודים, יותר מדי בנקאים יהודים, יותר מדי עורכי דין יהודים וגם יותר מדי רופאים יהודים. לא שאלה עשו משהו לא טוב, אבל הם היו יהודים, וזו בעיה. ולעומת זאת היו פחות מדי מנקי רחובות יהודים, פחות מדי עובדי בניין יהודים, פחות מדי מלצרים יהודים, פחות מדי עניים יהודים.

אם כי לגבי העניים זה לא לגמרי מדויק, גרמניה ואוסטריה למשל התמלאו בהמוני אוסטיון (יהודים ממזרח אירופה שחיפשו את מזלם בארצות מתורבתות יותר). אלה דווקא כן היו עניים. אבל גם הם היו בעייתיים. הם התפרנסו כרוכלים, התמקחו על המחירים ועשו רושם לא תרבותי. בקיצור, בעיות על גבי בעיות. ליהודים הייתה, למרות מספרם הזעום, נראות ובולטות שעברה את הטעם הטוב. זה העסיק את כולם, כל ילד באירופה שמע על בעיית היהודים.

וכמו הרצל והתנועה הציונית בצד היהודי, גם בצד של הגויים היו כאלה שלא נרגעו מבעיית היהודים. כמו הרצל וחבריו, גם הם חיפשו את הפתרון האולטימטיבי - או אם תרצו, את הפתרון הסופי - כדי לעקור את הבעיה הנוראית הזאת מן השורש. במיוחד בצרפת ובגרמניה היו מי שהקדישו את חייהם לפתרון בעיית היהודים. בסוף הגרמנים היו מוכשרים ושטניים יותר מהצרפתים, ובדרך הג'נסייד שלהם הם אכן כמעט הצליחו לפתור את הבעיה סופית - אבל רק כמעט.

אחרי השואה העולם האירופי הפסיק לדבר על בעיית היהודים. הם הרגישו לא נוח, והאמת - לא נעים לומר - הבעיה גם נפתרה אצלם במידה רבה. היו באמת פחות שופטים יהודים, פחות עיתונאים יהודים ופחות בנקאים יהודים באירופה. גם זרימת הרוכלים היהודים מגליציה לווינה ולברלין פסקה לחלוטין. נראה היה שבעיית היהודים אכן נפתרה.

אלא שעכשיו, יותר מיובל וחצי שנים אחרי הקמת מדינת ישראל, בעיית היהודים צצה שוב במלוא עוצמתה. זה לא קרה מיד עם קום המדינה. בהתחלה מדינת ישראל אף זכתה לליטוף אוהד מאומות העולם, בכל זאת היה מדובר באנשים מוכי גורל עם סיפורי ילדות קשים, אבל זה היה זמני.

עכשיו שוב ברור לכולם שהיכן שיש יהודים יש בעיה - בעיית היהודים. ליהודים האלה יש צבא חזק, היי טק, חקלאות למופת, מקורות אנרגיה, ואפילו מים בשפע גם בעת בצורת. הם פשוט משגשגים בעוד שהסביבה שלהם סובלת. זה לא פייר!

כמענה לבעיה הישנה נושנה שחזרה וניעורה מחדש, המציאה סביבתנו הסובלת מנוכחותנו את "העם" הפלשתיני, שלא היה קיים לפני קום המדינה. עכשיו הוא כן קיים בנרטיב הבין-לאומי שמחבק אותו בתור עם קטן וגיבור שלקח על עצמו להעמיד את היהודים במקומם. לפתור את בעיית היהודים במזרח התיכון, כך שעמי האזור יזכו לחיים מאושרים יותר, בלי יהודים, כמו עמי אירופה אחרי השואה. אך טבעי שעמי אירופה, שמכירים את בעיית היהודים מהעבר הלא רחוק, נחלצים לעזרת "העם" הפלשתיני. אולי הוא יצליח במקום שהם לא לגמרי הצליחו.

כיצד תסתיים הסאגה הטרגית הזאת של בעיית היהודים? ובכן, אנחנו יודעים כיצד: העולם יכיר בכך שהיהודים הם לא בעיה אלא הפתרון. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי ביתו יתברך בית תפילה ייקרא לכל העמים. זה מה שיהיה בסוף. השאלה היא רק מה יהיה באמצע, בדרך לשם.